

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Per Andersson*

Härad:

Adress: *Hässelbruga, Kongsmarken*

Socken: *Malmsö*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941*

Född år i

Minnesuppteckningar fr. Malmsö

N. 8164:2.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

innehållande två "skänne" med ett rum. Därem
fanns inga hus vid marksten vidan följande in
värmade sig barnen, som sommarstaden var
ihållbart and att man fick hålla för vaxen.
De kunde man önsket uppr för ståttaget, som i
arbet för hys förmodenheten? En gång förmer
hög en skattna som med sin vagn i skapit
Kunde vi näka väl i vagn att sommarstaden de
komplicerad och stöpt den uppr ort för lösgöte
Kunde men fick tillkänni vinnig av profision.

De taget goda en parti och ordnade vagnarna
kedel. De tog man då fram vad man ville o
och tygd ut och delande sin vax. Öppnarna,
svagade förmera allt fler och fler gjorde omma
omskade för skuret med att ta en feng och ta
skulle för eller också med nageln och gjorde
eftersom annalkningar. Öppn tyckt di vilka
vaxarna, men då vax en gång en förminna de
avskade: för hat minnans enter gjort där de
ja hade vad de villia skatte di makt vad stas
och den fick skattna för sin vax. Skatten
skilde man vaxen stycken och uppraktarna, i
nytt vill de stött och "skänit" till garaget. "Ma
gång kunde man säga till återförakt och de i
man vax för skattna, annars hade man för
kapten som engas vaktar skattna. Skattna de
man skaparna innan skän förmer: En de gar
till sin skattna. Det blev uppr mest midlag in
man fick utakt och kunde för vax mest till sin

meningar. Den detta var uttömt skulle man tillika
 Hemmets och tankes förhållanden, det blev så den
 3 a 4 tiden. Det var arbetstid och gick aldrig förhållan-
 ammas skulle förhållanden ut och ge förhållanden
 sinas hemmets? Det hemmet gick det med vänta för
 till staden, ty även hustruens längtade hem och vid var
 mota att de var i guldgrubben. Det blev inte mycket för
 vid hemmet, man kunde sig trött och darrig, då man
 varit bitida uppe, men då vi började i genoms för
 de mot: "För när har vi så lyttigt hemma!"

Den andra delen

Handbogens utgåva

* I den gamla, som står för tanken och sålde för att gick det i
 för de som inte ville lämna för dem. För den att man
 de gången. Att gå någon gång på den. "Den
 också" och den gick det att säga. Den gång hade jag för
 en annan, som också sålde på den, då någon gång på
 namnet, utskades: "För vid så man inte, men de
 såg det för den." "

* inlämnas vid utgåvan 2)